

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**D. DIONYSII || CARTHVSIANI, DE || DOCTRINA ET REGV-||lis
vitae Christianæ**

Dionysius <der Kartäuser>

Coloniae, 1577

VD16 D 1959

De iugi atque sollicita[sic!] custodia cordis 5.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60177](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60177)

& viles, contemplationem vel interrumpunt, vel auferunt. Itaque nunquam obliuioni tradenda est memoria huius vnus, sed iugiter ad ipsum est conuertendus mentis intuitus: ipsum siquidem est, propter quod venimus. Et ideo semper ardens vitæ monasticæ sectator sibi met, dicat: Ad quid venisti?

*De iugi atque sollicita custodia cordis.
Articulus. V.*

Cgitur cum sit mundicia seu puritas cordis, finale animæ nostræ bonum & summa perfectio: cuius intuitu omnia agenda, sustinendaque sunt, maxime desiderari debet, & pro eius adeptione infatigabiliter laborandum est. Adepta autem tanquam preciosissimus thesaurus, diligentissimè custodienda est. Sicut enim in arte medicinae, sanitas omnium medicamentorum finis est, sine qua nullum medicamentum optatur nec valet, nisi videlicet ad sanitatis reparationem proficiat, sic nullum exercitiorum nostrorum vtile putandum est, si non ad mentis puritatem

*Simili de
cordis purita
se.*

puritatem coadiuuet. Hic ergo sit oīs
 noster labor, omnis diligētia, omnisq; *Philosoph.*
 affectio, habere semp & vbiq; in p̄sen-
 tia diuinæ lucis, & in æternæ maiesta-
 tis, ac diuini vultus cuncta cernentis
 conspectu cor mundum. Deniq; si in-
 terroges, quomodo cor custodiendum
 sit, quatenus semper, prout miserabili
 huic vitæ est possibile, in puritate con-
 sistat: respondendum, non aliter nisi
 omnia inferiora, quæ in nobis sunt
 secundum rationis censurā vtilitatēq;
 intellectiuæ partis animæ gubernen-
 tur. Vbi enim secundum congruentiā
 superioris, non disponuntur subiecta,
 turbatio est, quæ paci & puritati repu-
 gnat. Quoniam ergo optimū hominis
 est (vt Dionysius ait) secundum ratio-
 nem esse, refrenandi sunt sensus, & o. *Dionysius.*
 mnis sensualis affectio coercenda est,
 vtpote ne menti distractionē inducant *Quæ vitia po-*
 neq; lumen rationis obtenebrēt, quod *tissimum lu-*
 ira, & impatientia præsertim effici- *men ratio-*
 unt, sed & inuidia omne peruertit iu- *nis obtene-*
 dicium, & superbia non finit hominē *brent.*
 agnoscere semetipsum. Porro ventris
 ingluuies, accidiam & somnolentiam
 facit, cordisque oculum a contempla-
 tione vehementer auertit. Quicunq;
 itaque

itaque cordis studet mundiciæ, nisi visum suum ubique, maximè autem in diuinis, custodiat, linguam quoque gubernet, aures etiam à vanis auertat rumoribus, & ab immoderamine cibi ac potus se temperet, sciat quoniam frustra laborat. Præterea si hæc cuncta custodit, nec tamen interiores passiones atq; affectus vincit & reprimat, si non discat dominari animo suo, & illos animæ motus extinguere, quæ puritati, dilectioni, s. & contemplationi repugnant, in uanum conatur. Ideoque circumspicere mens ea semper intra se diligenter perpendat, quæ cordis munditiã vel tollunt, siue offuscant. Dumque tale quippiam in se oriri aduertit, repente fortiterque occurrat: metuens semper ne preciosissimus suus thesaurus, qui est puritas eius, auferatur ab ea. Propter cuius custodiam atq; amorem omnia aduersa æquanimiter ferre oportet. Potissimè autem linguæ incustodia mentis serenitatem conturbat, ubertimque penitus inficit, Et qui loquax est, palam utiq; quoniam mente vacuus sit, pro cordis custodia sollicitudinem nullam gerens, nil quoq; proficiens. Insuper itaque in omni labore
omniq;

DE VITA SPIRI. 507

omniq̄ue actu, mens ipsa vbertim, & si *Mens ad*
 non continuè, ad creatorem erigenda *Deum cri-*
 est: ea dicendo, quæ mentis affectum *genda.*
 amplius igniunt, & deuotionem re-
 nouare efficacius quæunt, vt est, Cor *psal. 50.*
 mundum crea in me Deus. Et similia,
 prout dñs dederit Et hoc in colloquijs,
 in mensa, in opere exteriori semp agen-
 dū est, quatenus discat anima, assuef-
 catq̄ redire ad se, ne dissoluta & vaga,
 à proposito cadat, puritatēq̄ amittat,
 & à pristina gratia atq̄ feruore defici-
 at. Semper q̄ppe vna spiritualis me-
 ditatio, atq̄ interna affectio, gratiam
 alit & roborat: & ad aliam quoq̄ dis-
 ponit. Sicq̄ue tandem generatur in a-
 nima habitus, quo faciliter delectabi-
 liter postmodum faciet, quod paulo
 antè laboriosè agebat. Et quia pauci
 sunt, qui se ita custodiunt, ideo pauci
 sinceri & perfecti iam fiunt. Necessè
 est enim, vt omni tempore timoratè se
 gerat, ac omni vespere consideret quæ-
 admodum diem expenderit: & in qui-
 bus se offendisse perceperit, hæc in
 posterum deuitet, doleat, & occasio-
 nes consimilis ruinae fugiat. Verun-
 tamen in omnibus his nō confidat ho-
 mo in se, sed à diuina benignitate opē
 y 2 & gra-

& gratiam præcordialiter, perseveranterque impleret: neq; in incepto virtutum studio fatigationi succumbat, neq; aduersitatibus cedat: sed fortiter, fiducialiter, atq; constanter laboret.

De septem meditandis secundum tempora certa,

Artic. VI.

NON sinit præsentis vitæ status vni cogitationi semper mentem nostram insistere, neq; possibile est contemplationi ac dilectioni Dei iugiter sine interruptione intendere: sed voluitur atque dilabitur aia de vno in aliud, Ideoque plures ei diuinæ meditatioes imprimendæ sunt, & non solum vnum, sed oia quæ ad salutem pertinent, charitatemq; promouet, vel timorem inducunt, in præcordijs nostris scribenda sunt, atq; firmissime infigenda, quatenus dum mens ipsa ab vna cogitatione salubri auertitur, ad aliam aliquam bonam protinus conuertatur, quemadmodum sæcularia corda ab vna cogitatione iniqua ad aliam cadunt. Deniq; ex consideratione multorum, quæ ad salutem pertinent,

Plures diuinorum saluberrimæ meditationes statuendæ.